

ONS MEISJE IN AFRIKA

Adventsactie

Een nieuw reisavontuur van Hilde Sluiter-Harren. Deze keer belandt ze in Afrika voor haar werk bij Fidesco Nederland.

Toen ik in mei hoorde dat ik voor mijn werk vier dagen naar Rwanda zou gaan om onze projecten daar te bezoeken, voelde dat als een knipoog van God. Op deze reis zou ik bij 'onze tweede dochter' Denise op bezoek kunnen gaan, een meisje dat we financieel ondersteunen.

'Are you Mrs. Sluiter?', wordt mij in keurig Engels gevraagd. Enigszins verbaasd kijk ik de jongeman aan. Hij is ruim op tijd. Schoorvoetend stap ik de luxe auto met airconditioning in. Dat laatste voelt als een heerlijke verkoeling. Het is half negen 's ochtends, maar al behoorlijk warm. De man, Jean de Dieu Kalisa, zal mij naar Denise brengen in downtown Kigali, de hoofdstad van Rwanda. Sinds driekwart jaar maakt de 12-jarige Denise onderdeel uit

van ons gezin, nadat we eerst jarenlang zorg droegen voor 'een Compassionmeisje' in Kenia. Nu is Denise 'ons meisje in Afrika', eveneens via een Compassionproject.

Tezamen met Jean koop ik levensmiddelen voor Denise en haar huisgenoten. Met zakken rijst, maïsmeel, bonen en olie naast mij rijden we verder over de stoffige, onverharde wegen van Kigali. Aangekomen bij het Compassionproject valt mijn oog op een mooi uitgedost meisje, dat met onze auto meerent. Zou dit Denise zijn?

Warm welkom

Ik word welkom geheten in het kantoor van de manager van het project. Even later wandelen Denise en haar moeder de ruimte binnen. Ja, mijn

vermoeden was juist. Ik omarm haar, maar vriendelijk houdt Denise mij wat op afstand. Haar moeder glimlacht van oor tot oor. 'Dat komt zo wel goed', vertaalt Jean voor mij. Het dossier van Denise laat zien dat zij op school goede cijfers haalt. Haar meest favoriete vak? Stralend antwoordt Denise: 'Scheikunde'.

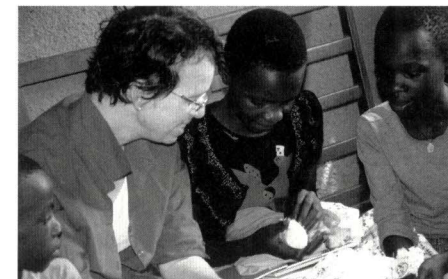
Tweelingbroer

Denise en haar moeder komen gezellig naast mij zitten in de luxe auto. Ondanks de gebrekkige taalcommunicatie zie ik aan Denises ogen dat zij dit ritje schitterend vindt. We stoppen en gaan lopend verder naar het hutje van Denise. Ik zie in de sloppenwijk een grote samenkomst van mensen in bontgekleurde kleding. Jean vertelt mij dat een senator is overleden. Er zijn veel mensen die hem en zijn familie respect willen betuigen. Denise trekt ondertussen aan mijn rok en vraagt mij om op te schieten. Ze wil zo graag haar tweelingbroer Dennis aan mij voorstellen.

Armoede

In hun lemen huisje merk ik de materiële armoede bij Denise pas goed. Haar moeder draagt zorg voor nog vijf zonen. Een man is er niet meer. Buiten een bed en een bankje zie ik geen huisraad of aankleding. Moeders enige inkomsten zijn betaalde klusjes, zoals de was doen voor een ander. Als enige meisje helpt Denise haar zoveel mogelijk. Schulden stapelen zich op, vertelt moeder zorgelijk. Ze kijkt verdrietig weg als ik haar vraag naar de genocide van 1994. Ze overleefde door te vluchten naar

Democratische Republiek Congo. Alle gezichten stralen weer als we samen cadeaus uitpakken en bidden.

Cadeaus uitpakken.

Adventsactie

Deze financiële adoptie betekent voor ons veel meer dan geld geven. Via het Fidesco-project dat ik hier in Rwanda bezocht, kan ik nog meer doen. Missieorganisatie Fidesco Nederland, voortgekomen uit de katholieke charismatische Gemeenschap Emmanuel, vangt straatkinderen op en brengt hen terug naar hun familie. Om hun een toekomst te geven, heeft Fidesco een centrum voor straatkinderen dat voor onderdak en scholing zorgt. Met alle middelen streeft het centrum ernaar om de kinderen zo spoedig mogelijk te re-integreren in het natuurlijke gezin, verdere familie of een pleeggezin. Daarbij wordt ook financiële steun gegeven en monitort de projectleiding de behoeften van de herenigde kinderen op korte, middellange en lange termijn om te voorkomen ze terugkeren naar de straat. Dit project is een van de doelen van de bisschoppelijke Adventsactie 2016. Zie www.fidesco.nl

Hilde Sluiter-Harren

Hilde op bezoek in het gezin van de moeder met haar zes kinderen.